

Eŭropa Bulteno

Suplemento al *La Ondo de Esperanto*. 2004. № 8-9 (118-119)

- [Karaj legantoj](#)
- [Malferma sinteno al Esperanto ĉe germana lingvodefenda asocio](#)
- [Esperanto inter 800 mil gejunuloj](#)
- [Francaj kampanjoj](#)
- [Gazetara kampanjo ĉirkaŭ la UK](#)
- [Olimpiko](#)
- [Lingvopolitika forumo](#)
- [Péter András Rados. Leteroj por Esperanto](#)
- [Konstruado de Eŭropa Babelo kaj turmentoj pro lingvo](#)
- [Kolofono](#)

Karaj legantoj,

Ĉi tiu numero de *Eŭropa Bulteno* estos presita antaŭ la fino de la Kongreso de la Eŭropa Esperanto-Unio en Bilbao dum la lasta semajno de aŭgusto.

Ni, bedaŭrinde, ne povas raporti pri ĉiuj okazintaĵoj kaj decidoj de EEU. Tamen la Kongreso en Bilbao estas grava momento por EEU. La Komitato renovigos la Estraron, prenos decidojn pri la agado. Plejgrave, eble, estas la ŝanco aŭdi la ideojn pri agado rekte de Esperanto-parolanta membro de la Eŭropa Parlamento — Małgorzata (t.e. Margareta) Handzlik.

“Elektita en junio en Pollando, Małgorzata estas la unua EP-ano kiu ne nur subtenas

Esperanton, sed flue parolas ĝin, — komentis Seán Ó Riain, prezidanto de EEU, kiu kiel diplomato perfekte regas la polan. — Ŝi informos nin en la Eŭropa Parlamento pri siaj spertoj kaj pri siaj ideoj por antaŭenigi Esperanton en Eŭropo. Maĝorzata helpas nin ĉiujn koncentriĝi je la kerna tasko de EEU — la antaŭ- eniĝo de lingva samrajteco en EU kaj en niaj 25 EU-landoj, kaj al niaj rilatoj kun la Eŭropa Parlamento, EU-Komisiono kaj EU-Konsilio de Ministroj”.

Laŭ Seán: “internaj aŭ teknikaj aferoj ne forprenu nian tempon kaj energion de la pli gravaj taskoj, kiuj estas la kialo ke EEU ekzistas”. Jen grava mesaĝo je la komenco de la politika jaro en Bruselo, sed ankaŭ tra la Eŭropa Unio.

Ĝojan legadon!

Dafydd ap Fergus

Malferma sinteno al Esperanto ĉe germana lingvodefenda asocio

Pluraj Esperanto-asocioj kaj EEU tenas rilatojn kun lingvodefendaj asocioj por kunlabori kontraŭ la dominado de ununura etna lingvo en internaciaj rilatoj.

“Estis sukceso. Ĉeestis 25 membroj kun ĉiuj ĉefaj aktivuloj el Berlino, — diras Seán Ó Riain, prezidanto de EEU, kiu prelegis pri Esperanto komence de julio al la berlina sekcio de la Verein Deutsche Sprache (VDS, Asocio por la germana lingvo). — Venis multaj demandoj pri Esperanto, sed ne sentiĝis iu malamikeco al ĝi”.

“Estis granda akcepto por mia propono, ke ĉiuj kontraŭuloj de la anglalingva dominado, kaj defendantoj de naciaj lingvoj kaj esperantistoj, devus kunlabori kaj subteni unu la alian sen forlasi la proprajn principojn, — emfazas Ó Riain. — Mi substrekis, ke tre facilas kvereli inter ni, sed se ni farus tion, nur la angla lingva dominado gajnus, kaj la malamikoj de justeco povus ridegi”.

Partoprenis ankaŭ Lu Wunsch-Rolshoven, gvidanto de *EsperantoLand*. Li komentis: “La origino de VDS estas ĉefe batalado kontraŭ la daŭra uzado de anglaj vortoj en germanaj tekstoj. Intertempe multaj homoj en la asocio komprenas, ke la ĝenerala pozicio de la germana lingvo ekster kaj en Germanio forte malboniĝas, kaj ke tio havas fortan ligan al la superrego de la angla. Sekve la rimarkoj de Seán pri Esperanto trovis intereson, sed necesas ankoraŭ multe informi pri Esperanto, pri niaj argumentoj kaj pri ties hodiaŭa realeco antaŭ atendi veran subtenon”.

Ó Riain ankaŭ raportis pri angla decido de 2002, ke infanoj rajtas ne plu lerni fremdlingvojn je la aĝo de 14 jaroj: “La ĉeestantoj konsentis kun mi, ke, ju pli bone la germanoj parolas angle, des malpli la angloj interesiĝas pri la germana, kaj ke la germanoj fakte laboregas por subfosi sian propran lingvon, kaj neniam povas atingi

egalan gradon en la angla kiel denaskuloj. La sama validas por aliaj neanglalingvaj nacioj”.

Vidu: www.vds-ev.de/ kaj www.esperantoland.org

Esperanto inter 800 mil gejunuloj

“Germana Esperanto-Junularo decidis partopreni la Mondan Tagon de la Junularo (MTJ), kiu okazos venont-jare en Kolonjo”,

— fiere raportas Robert Weemeyer, GEJ-aktivulo. “Tiu granda internacia junulara evento ŝajnas bona okazo por informi pri Esperanto kaj kunigi Esperanto-parolantojn el diversaj landoj”, — aldonas Felix Zesch, prezidanto de GEJ.

La 20a Monda Tago de la Junularo okazos en la Kolonjo 16–21 aŭg 2005. Oni atendas entute 800.000 partoprenantojn, kiuj sekvas inviton de la papo, kiu mem ĉeestos ĉi tiun katolikan feston. Krom la papo kaj la gejunuloj ankaŭ estas atendataj 600 episkopoj kaj 4000 ĵurnalistoj el la tuta mondo.

“Antaŭkondiĉo por la engaĝiĝo de GEJ estas kompreneble la fakto, ke ĝi restas religie kaj ideologie neŭtrala, kaj ke Esperanto estas aplikebla en ĉiuj eblaj cirkonstancoj — ne nur inter kristanoj”, — klare diras Weemeyer.

Anna-Laura Wickström, GEJ-estraranino pri inter-naciaj rilatoj, kunordigas kontakton kun TEJO por esplori kiel la tutmonda asocio de la Esperanto-junularo povas enplektiĝi en la preparlaboroj.

“Ni havu en Kolonjo konstantan renkontiĝejon por Esperanto-parolantoj. Tie oni povas konatiĝi aŭ renkontiĝi por preĝado, — proponas Ulrich Matthias, aŭtoro de la libro *Esperanto: la nova latino de la Eklezio*. — Mi volonte ankaŭ tiuokaze tradukus kelkajn MTJ-preĝojn al Esperanto. Ni tiam aplikus la moton de MTJ per Esperanto: *Ni venis por Lin adori*”.

Alia ideo de Matthias estas kuraĝigi la papon saluti la partoprenantojn ankaŭ en Esperanto. “Kadre de MTJ okazos junulara kulturfestivalo kun amasoj da kantistoj kaj muzikbandoj. Ĉu eble taŭga kadro por Jomo el Tuluzo, kiu parolas plurajn lingvojn kaj tiamaniere povas varbi por Esperanto?” — demandas sin Matthias. Li certas, ke koncerto de la muzikbando Jomo allogus multajn Esperanto-parolantojn al Kolonjo.

La oficiala MTJ-hejmpaĝo: <http://www.wjt2005.de/>

Komenciĝis la preparaj laboroj. Interesitoj povas aliĝi al retlistoj: <http://de.groups.yahoo.com/group/KAPRi> kaj <http://de.groups.yahoo.com/group/kirche-und-esperanto>.

Francaj kampanjoj

“Se prezidanto Chirac plenumus sian skribitan promeson de 2002 agnoski Esperanton kiel opcion en la franca bakalaŭra sistemo, tiel sekvante la hungaran ekzemplon de 1995, Esperanto en Eŭropo estus baldaŭ en tute alia situacio,

— komentas Seán Ó Riain, prezidanto de EEU, la agadon de francaj esperantistoj. — Ilia konstanta kaj proksima kontakto kun politikistoj, estas tre bona ekzemplo kaj inspiro por ni ĉiuj”.

Ŝlosila tekstaro de la Unuiĝo Franca por Esperanto (UFE) plejverŝajne estos sendita al aro da politikistoj en septembro. UFE ankaŭ planas reklamanoncon en la prestiĝa ĵurnalo *Le Monde* ĉirkaŭ la 26a de septembro — la Eŭropa Tago de Lingvoj. “Mi ankaŭ intencas, fine de septembro, relanĉi longdaŭran kampanjon al la Parizaj politikistaj staboj, kun sendo de leteroj samspecaj kia la letero al eŭropdeputitoj, kaj kun peto de rendevuoj”, — diras Claude Longue Epée, prezidanto de UFE.

La franca kampanjo entenas projektojn de leteroj sendotaj de UFE fine de septembro 2004 al francaj politikuloj: la novaj eŭropdeputitoj, la respublika prezidanto, la ministro pri nacia klerigado. Temas interalie pri la deklaro de UFE pri lingva diverseco (2003), Pekina deklaro, letero al la francaj novelektitoj de la Eŭropa Parlamento. Ankaŭ estas planita letero al la respublika prezidento Jacques Chirac kaj letero al la nova ministro pri nacia klerigado Fillon.

“En aprilo 2004, 43% da voĉdonantoj en la tiama Parlamento klarvidis subtenante la proponon de amendo Dell'Alba, celanta ebligi eksperimenton de tiu lasta solvo. Via pola kolegino Małgorzata Handzlik estas konvinkita esperantoparolanto. Ŝi pretiĝas partopreni la laborojn de via kultura Komisiono. Ŝi povos respondi viajn demandojn pri Esperanto”, — skribas interalie Longue Epée en la letero sendota al eŭropdeputitoj.

Ankaŭ sendota estas la deklaro farita en la Kultura Domo de Esperanto en la kastelo Grésillon en junio 2003: “Nia landa asocio *Espéranto-France*, same kiel ĉiuj civitanoj, estas koncernata de la konstruado de Eŭropo, kaj aparte de la estiĝanta pligrandiĝo de Eŭropa Unio.

Ĝi konstatas, ke ties gravega lingva problemo restas fonto de malfacilaĵoj kaj de malkonsentoj, por kiuj estas proponita ĝis nun neniu kontentiga solvo. Ĝi apriore denuncas ĉiujn proponojn, kiuj endanĝerigas la kulturajn kaj lingvajn diversecojn konsistigantajn unu el la riĉecoj de Eŭropo”, — komenciĝas la teksto. Jam uzita de UFE en 2003 kaj 2004 por la kampanjo al la politikistaj staboj, la deklaro atentigas pri la rezolucioj de Unesko de 1954 kaj 1985 kaj ankaŭ pri la ecoj de la internacia lingvo Esperanto. “Tiu lingvo ja estas facile lernebla kaj tamen preciza kaj

nuancriĉa, ĝi estas adaptebla kaj adaptita por ĉiuj bezonoj de la moderna vivo, ĝi estas precipe neŭtrala kaj egalrajtiga, kaj krome ĝi posedas propedeŭtikecojn, kiuj ŝatigas kaj faciligas la lernadon de lingvoj”.

Se vi deziras scii pli pri la kampanjo de UFE bonvolu kontakti: Claude Longue Epée (clonguepee@free.fr).

Ĉu Chirac plenumos sian skriban promeson el la jaro 2002 kaj agnoskos Esperanton?

Gazetara kampanjo ĉirkaŭ la UK

Ankaŭ ĉi-jare la Komunikadcentro organizis tutmondan gazetan kampanjon por diskonigi Esperanton kadre de la Universala Kongreso.

Pekino, Ĉinio
24-31 julio 2004

Danke al la agado de aktivuloj en ĉiuj kontinentoj aperis dekoj da artikoloj pri Esperanto. Specialan laŭdon certe meritas la ĉinaj aktivuloj, kiuj sukcesis enigi Esperanton en la nacian amaskomunikilaron. Aperis i.a. abunde da artikoloj kaj noticoj en la ŝtataj ĉinaj novaĵservoj *xinhua* kaj Ĉina Interreta Informcentro. La plej konata ĉina ĵurnalo *Renmin Ribao* (Popola taggazeto) publikigis ampleksajn artikolojn. *Renmin Ribao* estas la ĉefa organo de la ĉina komunisma partio, kaj ĝia eldonkvanto superas 3 milionojn. La anglalingva gazeto *China Daily* same publikigis artikolon pri la kongreso, kiu aperis sur la frontpaĝo de la gazeto.

Diversloke aperis artikoloj. “La 26an de julio, la ĵurnalo *El Norte de Castilla* de Valladolid (Hispanio) publikigis tutpaĝan raporton pri Esperanto, sub la titolo *La pacífica lucha del Esperanto* kun varia kaj interesa informo”, — informas Luis Hernández. La artikolo baziĝas sur informoj liveritaj de Hernández, partopreninto en pluraj Universalaj Kongresoj kaj sur aliaj informoj ĉerpitaj de la ĵurnalisto mem el diversaj transdonitaj dokumentoj. “La raporto estis rezulto de la informkampanjo okaze de la Pekina Kongreso, laŭ sugesto de la Brusela Komunikadcentro”. Bedaŭrinde la Komunikadcentro ne sukcesis — malgraŭ interreto — trovi ĉiujn Esperanto-menciojn. Precipe ekstereŭropa kaj nordamerika gazetaro estas sub-<->representata. Se vi legas pri Esperanto en la gazetaro, bonvolu sciigi al ni. Ni sciigos al la aliaj!

Vidu: www.lingvo.org/gazetaro (pasvorto: *saluton*).

Olimpiko

Por festi la Olimpikojn grekaj esperantistoj anoncis en aŭgusto novigon de la retpaĝaro www.esperanto.gr.

“Ni festas kun nia tuta nacio aperante kun nova aspekto kaj pliriĉigitaj paĝoj”, — informas Efthimios Mavrogeorgiadis. La paĝoj enhavas informojn pri Esperanto en Grekujo, malgrandan grekan-Esperantan vortaron, ĉiujn artikolojn de la elektronika bulteno Esperantujo (nur greke), grekan literaturon en Esperanto, liston de aktualaj Esperanto-eventoj en la mondo, fonajn bildojn por komputilo el 6 grekaj regionoj.

Lingvopolitika forumo

En aŭgusto la retroprojekto *Lingva Prismo* (www.lingvo.info) demandis en sia lingvopolitika forumo “Temo de la Monato” ĉu la uzo de lingvo kiel politikilo estas diskriminacio aŭ ĉu ĝi estas pravigebla pro politikaj kaj ekonomiaj motivoj?

“En multaj landoj de la mondo certaj lingvoj pro homa influo pli kaj pli dominas je la malavantaĝo de aliaj lingvoj. Ofte tio precipe klare vidiĝas en la lernejoj kaj en la mondo de laboro, — klarigas Cornelia Blome, redaktorino de *Lingva Prismo*. — Eble vi ŝatas raportoj pri similaj kazoj aliloke en la mondo aŭ skribi vian opinion pri tiaj evoluoj”.

“Mi kompreneble estas kontraŭ la uzo de lingvo kaj kulturo por helpi regi politike fremdajn popolojn, — diris Renato Corsetti, prezidanto de UEA, kiu malgraŭ pluraj E-eventoj dum aŭgusto trovis tempon respondi. — En Germanujo la angla havas multe pli altan prestiĝon kaj statuson rilate al la germana. Se vi ne konas la anglan, vi apenaŭ povas studi en germana universitato. La granda germana kultura tradicio de antaŭ du jarcentoj praktike estas for”.

Baldaŭ kono de la angla iĝos nepra neceso ankaŭ por postenoj, kiel tio jam okazas en Bruselo. La samo okazas ĉie en Eŭropo. “Tibeto estas pli komparebla al la sorto de la bretona en Francujo, sed la veraj uzantoj de lingvo kiel politikilo estas aliaj”, — diris la ĉefhomo de UEA.

Por pli da informoj: cornelia@lingvo.info

Leteroj por Esperanto

La Brusela Komunikadcentro organizas leterkampanjon tra la retlisto *Reago* (<http://groups.yahoo.com/group/reago>). La celo estas reagi al pozitivaj kaj negativaj mencioj pri Esperanto. Jen letero de Péter András Rados aperinta en la prestiĝa hungara gazeto *Népszabadság*, pri “Lingvoj kaj interesoj”:

Estis interese legi liniojn de Révész Sándor (*Iluzio de iluzio*, la 11an de majo) pri problemoj de internacia komunikado kaj pri la situacio de Esperanto.

Ankaŭ mi posedas Esperanto-instruistan diplomon; mi estas esperantiginta poemojn de hungaraj klasikuloj kaj danckanzonojn. Mi do pensas, ke — simile al Révész — ankaŭ mi havas moralan bazon atesti: Esperanto, en ĉiuj eblaj kampoj de la uzado, estas funkci-kapabla.

Se temas pri obstakloj de vasta utiligo — simile al la artikolinto, ankaŭ mi vidas ilin en la fakto, ke al Esperanto "...ne ligiĝas konsiderindaj potenc-interesoj". Kaj mi aldonu: potenc-malinteresoj ja ligiĝas al Esperanto. Estas tre facile percepti: ĉiu el la lingvoj funkciantaj en la nuna internacia komunikado estas imperia lingvo, t.e. oficiala lingvo de eksaj superkoloniaj ŝtatoj. Landoj, kies loĝantoj parolas iun el ĉi tiuj lingvoj kiel gepatran, havas elementan intereson konservi la eblon uzi ĉi tiun lingvon en la internacia komunikado plu. Do parolantoj de tiaj idiomoj ne senrajte sentas: eventuala ampleksiĝo de la uzosfero de Esperanto povas endanĝerigi la pozicion de ilia gepatra lingvo en internacia uzo.

Péter András Rados

El gazetaro

Konstruado de Eŭropa Babelo kaj turmentoj pro lingvo

Lige kun la Pekina UK aperis en la serba gazeto *Politika* artikolo surbaze de la gazetara komunikado de la BKC, titolita *Esperanto kiel ponto*.

La 89an Universalan Kongreson de Esperanto, kiu okazas nun en Pekino, ĉeestas nur unu reprezentanto el Serbio, Momĉilo Krstiĉ el Niŝ. Kiel interparoladas en Pekino du mil homoj, se neniu de ili scias, krom sia gepatra lingvo, aliajn mondajn lingvojn?

Multaj legantoj probable divenos la respondon, sed aliaj ne sukcesos, kvankam la respondo estas simpla: tiuj du mil homoj, krom gepatralingve, parolas la internacian lingvon Esperanto, kiu kreiĝis la 26an de julio 1887, kiam L.L. Zamenhof eldonis la unuan libron en Esperanto.

Interpretistoj nebezonataj

Ĝuste en ĉi tagoj du mil apartenantoj de la monda Esperanto-movado ĉeestas en la ĉefurbo de Ĉinio la 89an Universalan Kongreson, kiu estas la plej granda esperantista kunveno. La debaton pri la lingvaj egaleco kaj diverseco en la mondo, verŝajne, ĉeestas Momĉilo Krstiĉ el Niŝ, kiel reprezentanto el Serbio kaj Montenegro.

"En Pekino ĉeestos reprezentantoj el pli ol sesdek landoj, kiuj tute facile interkompreniĝos. Dank' al Esperanto ni ne bezonas interpretistojn", — diris al ni Momĉilo Krstiĉ antaŭ forvojaĝo al Pekino. Tiu homo jam dum kvindek jaroj

okupiĝadas pri Esperanto. Eĉ la edzinon li ekhavis pere de Esperanto. Ŝi estas japana esperantistino. Krstiĉ havas geamikojn tra la tuta mondo. “Ni renkontiĝos denove en Pekino”, — li diris, aldonante ke nun la interesiĝemo al Esperanto kreskas en la mondo.

Unu el la kialoj estas la neŭtraleco de tiu ĉi lingvo kompare kun la angla, kaj krome ĝi donas pliajn eblecojn, ĉar ĝi ne havas komplikajn regulojn kun multaj esceptoj, kiujn oni devas lerni parkere.

Momĉilo Krstiĉ aparte emfazas la praktikan uzadon de Esperanto, parolante pri *Pasporta Servo*, en kiu oni povas trovi adresojn de diverslandaj esperantistoj, kiuj estas pretaj akcepti la esperantistojn por senpaga tranoktado, sendepende el kiu angulo de la mondo ili alvenas.

Iama centro

La preskaŭ 120 jarojn maljuna (aŭ juna) Esperanto, kiel planlingvo, estas parolata en pli ol cent landoj, ĉar ĝi facile lerneblas kaj la adeptoj de ĉi tiu lingvo intertempe kreskis al dekoj da milionoj. Iam nia lando (Jugoslavio) estis grava Esperanto-centro, kion pruvas la organizitaj mondaj kongresoj en Zagrebo kaj en Beogrado.

Post la Kongreso en Pekino, Krstiĉ travojaĝos Ĉinion kaj Azion, sciante ke li ne havos malfacilaĵojn, ĉar li estos ĉiam kune kun Esperantaj amikoj.

Post lia reveno de la fora vojaĝo, niaj legantoj havos rektajn informojn pri la monda kongreso de esperantistoj, kie unu el la temoj estos tre aktuala en Eŭropa Unio, precipe post la plilarĝigo de la familio de unuiĝintaj Eŭropaj landoj per dek novaj landoj komence de majo.

Nun en EU oni uzas dudek oficialajn lingvojn. La jam laborantajn interpretistojn kaj tradukistojn aliros novaj 135, kiujn atendas laboro por traduki pli ol du milionojn da paĝoj ĝis la fino de ĉi jaro (pasintjare al dekunu oficialaj lingvoj estis tradukitaj 1,5 milionoj da paĝoj).

La kostoj por tradukado kreskos de 500 al 800 milionoj da eŭroj kaj la kalkulo montras ke ĉiu loĝanto de unuiĝinta Eŭropo devos pagi tiucele 2,55 eŭrojn. Post la plilarĝigo de EU per novaj dek landoj la tradukkombinaĵoj kreskis al 380.

La Eŭropa Komisiono konkludas ke la tradukista ofico de EU estas en “disfalo”, kion pruvas ankaŭ tradukmalfruo de 60 mil paĝoj da teksto kaj la malfacilaĵoj pri trovado de konvenaj tradukistoj por etlingvoj en EU.

Pro tio estas komprenemo al la rekomendo ke la internajn dokumentojn oni tradukadu nur al la angla kaj franca lingvoj, kvankam tia rekomendo ne estas konforma al la principoj pri la egaleco de la lingvoj. Nun klaras ke la problemoj eĉ kreskos, ĉar la lingva praktikado en EU estas en kolizio kun la protekto de homaj rajtoj kaj la rajto uzi la gepatran lingvon.

Kio pri la homaj rajtoj?

Sendube la angla dominas tiel ke la Eŭropa komisiono financadas tiujn eŭropajn organizojn, kiuj anoncas labor- lokojn por tiuj, kiuj la anglan parolas kiel sian gepatran lingvon. “Kio kun la rajto ke ĉiuj povas konkursi en unu el la oficialaj lingvoj de EU?” — demandas multaj anoj en Eŭropa Parlamento, inter ili ankaŭ la 32-jara Marco Capato. Stariginte tiun demandon, li en la periodaĵo *Esperanto* donis la respondon: “Provu Esperanton!”

Alia italo, ankaŭ deputito de la Eŭropa Parlamento, Maurizio Turco pasintjare proponis ke ĝuste Esperanto estu utiligata kiel lingva ponto por la interpretado kaj tradukado en EU.

En la nomo de la Eŭropa Komisiono Neil Kinnock res<->pondis ke “Esperanto ne estas realigebla”, sed la respektinda *Guardian*, preskaŭ samtempe, al tiu lingvo, kiu naskiĝis kiel planlingvo en la jaro 1887, dediĉis grandan artikolon, en kiu interalie estas la konstato, ke Esperanto estas kvinfoje pli facila ol la hispana aŭ la franca, kaj dekfoje pli facila ol la rusa, kaj dudekfoje pli facila ol la araba aŭ la ĉina lingvo. Monda unuiĝo de esperantistoj tro malŝatas la asertojn, kia estas: “Esperanto ne estas realigebla”.

Ĝi estas ne nur realigebla, kiel jam pravas la historio de tiu junaĝa lingvo, kiu havas ĉiam pli da adeptoj kaj ŝatantoj, sed eĉ tiu internacia lingvo, laŭ la optimisma konkludo de ĝiaj defendantoj, nepre estos provita kiel lingva ponto en konstruado de Eŭropa Babilono.

La dubantoj pri tio en nia urbo povos konvinkiĝi pri la forto kaj eblecoj de ĉi tiu lingvo jam la 7an de aŭgusto, kiam en la Kulturdomo de la “Studenta urbo” en Beogrado komenciĝos la Monda Kongreso de blindaj esperantistoj, ĉar la kongresanoj venos el 15 landoj kaj ne bezonos interpretistojn.

Slobodan Kljakić

“Eŭropa Bulteno”

Informoj el la Brusela Komunikadcentro de Eŭropa Esperanto-Unio.

Finredaktita: 24 aŭg 2004.

Redaktoro: *Dafydd ap Fergus.*

Kontribuis: *Marko Naoki Lins.*

Leterojn kaj komentojn sendu al EEU:

Adreso: Rue Royale St. Marie 7 Koninklijke Sint-Mariastraat, 1030 Bruselo

Telefono: 00 32 0486 753 980

Rete: komunikadcentro@esperanto.org

<http://www.lingvo.org>

[*Europa Bulteno*](#) | [*La Ondo de Esperanto*](#) | [*La ĉefa enirpaĝo*](#) | [*EEU*](#)